

d'Oude Binnenstad

21ste jaargang nummer 3 oktober 2010

Geen kathedraal voor Sint Nicolaas

Kerk-zijn in hartje Amsterdam - een heidens karwei... kreunt het op de website van de Amsterdamse Parochie van de Heilige Nicolaas. > 3

Janus Bonkhoofd

De stilste gevelpui aan de stille kant van de Gelderse kade oogt als een prent uit een sprookjesboek. Het liefst duwen ze hun bakfiets, hoog met koopwaar opgetast, naar de markt. > 5

Toekomst voor China Town

Ook China Town ontkomt niet aan Project 1012. Mede daardoor kreeg Kin Ping Dun, telg uit de derde generatie van een bekende Chinese ondernemersfamilie op de Zeedijk, dit najaar groen licht voor een ambitieus hotel en cultureel centrum tussen Gelderse kade en Zeedijk. > 6

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

'De herinrichting van het plein is een middel om de uitstraling te verbeteren. Dat kan ook weer nieuwe bedrijven trekken. Het is een wisselwerking'

Oudekerksplein parel van Wallen

In het kader van het Project 1012 gaat ook het Oudekerksplein op de schop. Het duurt zeker nog tien jaar voordat het plein 'af' is, maar de eerste tekenen van de verandering zijn er al.

In de lente van dit jaar werden er door het stadsdeel Centrum twee bijeenkomsten belegd, zogenaamde stamtafelgesprekken, in de consistorie van de Oude Kerk. Op die bijeenkomsten werden de plannen met betrekking tot het plein voorgelegd aan bewoners en ondernemers op het plein. Er kon kritiek worden geleverd en er konden nieuwe ideeën worden gespuid. Van die gelegenheden werd volop gebruik gemaakt, de opkomst op beide bijeenkomsten was groot.

Mede op basis van deze bijeenkomsten is nu een plan gemaakt voor de verdere

ontwikkeling van het plein. Dat plan wordt één dezer dagen in het dagelijks bestuur van het stadsdeel behandeld en wordt vervolgens aan de raad voorgelegd.

De eerste tekenen van de veranderingen die zich gaan voltrekken op het Oudekerksplein zijn er overigens al. Een deel van de prostitutieramen is gesloten en voorlopig omgetoverd tot creatieve werkplaatsen voor kunstenaars. Het doel is op termijn alle ramen te sluiten. Er moeten kleine ambachtelijke bedrijven voor in de plaats komen. Denk aan designwinkels, winkels voor kleine huishoudelijke accessoires, winkeltjes voor tassen en sieraden. Wellicht is er in één of andere vorm ook ruimte voor meer traditionele middenstand als bakker en groenteboer. Naast deze nieuwe nijverheid zal er ruim baan worden gegeven aan kwaliteitshoreca. Te denken

valt aan een wijnbar, een ijssalon of een koffiebar. In overleg met de ondernemers zal worden bekeken of de bestaande horeca kwalitatief kan worden opgekrikt.

Vlotheid

Ook de Oude Kerk, dominant aanwezig op het plein, ontspringt de veranderingen niet. De bedoeling is de kerk een meer open uitstraling te geven. Dat kan bijvoorbeeld door meer licht achter de ramen van de kerk te plaatsen. Ook wordt de mogelijkheid onderzocht de hoofdingang voor bezoekers naar de toren te verplaatsen tegenover de Wijde Kerksteeg. Tevens zal bekeken worden of het mogelijk is de Oude Kerk meer als cultureel centrum te profileren en het aantal activiteiten, zowel inhoudelijke

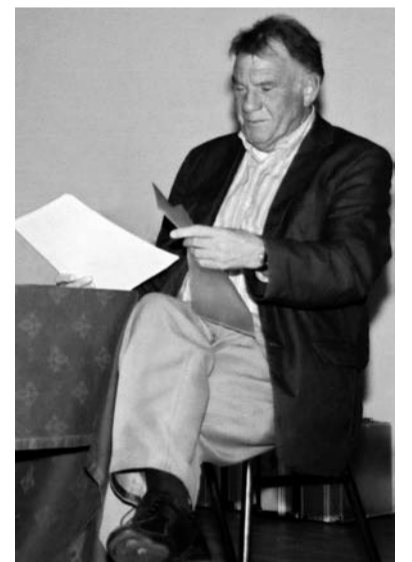
> Lees verder op pagina 2

In Memoriam Gerard Smink (1940-2010)

Volstrekt onverwacht overleed Gerard Smink, voorzitter van de stichting Wijkoverleg d'Oude Binnenstad en daarmee tevens voorzitter van het Burgwallenoverleg en redactielid van d'Oude Binnenstad. Daarnaast was hij op velerlei andere manieren actief in de buurt, bij voorbeeld als lid van het Integraal Burgwallen Overleg en als lid van de werkgroep Chic en Louche.

Wie de dagen na zijn overlijden de rouwadvertenties in Het Parool heeft gezien, die weet dat Gerard Smink met zijn activiteiten diep verankerd was in het Burgwallengebied. Maar liefst zestien in en voor de buurt werkzame organisaties plaatsten een gezamenlijke rouwadvertentie. Het liet zien hoe centraal de positie van Gerard Smink in de buurt was en tegelijkertijd ook hoe groot de waardering was en is voor zijn werk in de buurt. Gerard Smink was een spin in het web van de buurt, een netwerker die erg goed was in het verbinden van groepen en in het brengen van informatie op de juiste plek en bij de juiste persoon. Hij was ook een beminnelijk mens, die zocht naar harmonie en conflicten alleen zou aangaan wanneer deze echt onvermijdelijk waren.

De droom van Gerard Smink was een Burgwallengebied dat zichzelf weer met trots zou kunnen presenteren als het oude historische stadshart van Amsterdam. Trots op de monumentale infrastructuur en de daarbij passende activiteiten, maar waarbinnen geen ruimte is voor verloedering, voor criminaliteit en allerlei dubieuze praktijken.

> Lees verder op pagina 2

Ymere positief over Presenteerblaadje

Woningcorporatie Ymere wil het gebied van de Burgwallen positief in beeld brengen en de leefbaarheid in de buurt vergroten. Na een stadswandeling door de buurt reageerde Joost Coulier, projectleider bij Ymere, op het buurtinitiatief Het Presenteerblaadje. Dat moet het voor buurtbewoners mogelijk maken hun werk tentoon te stellen in tijdelijk leegstaande panden. > 9

Warmoesstraat heeft verschillende culturen

Het leek zo aardig in september 2008: een mooie groentewinkel in de Warmoesstraat. De Warmoesmarkt op nummer 135 was bovendien niet zomaar een groentewinkel, maar één met allure. De producten werden betrokken van kleine, regionale boeren en waren ook nog eens biologisch geteeld. Helaas, het heeft niet lang mogen duren. Al in april 2009 moest deze krant melden dat de Warmoesmarkt definitief was gesloten. > 9

Eind aan de stilte: reactie en tegenreactie

In het vorige nummer van deze krant stond, onder de titel "Eind aan de stilte", een artikel over vrouwenhandel in de prostitutie en met name ook over het voorkomen hiervan in het Burgwallengebied. Het artikel had als directe aanleiding de toen zeer recente arrestatie van een viertal personen betrokken bij een bordeel in de Molensteeg. Dat leverde reacties op. > 11

Wallenfestival kan beter

Als het Wallenfestival een traditie moet worden valt te hopen dat het voortaan ook echt een weekend wordt vóór de buurt, óver de buurt en niet vooral zonder de buurt. Doel van het festival, dat op 11 en 12 september plaatsvond, was de Wallen in een positief daglicht te plaatsen, zowel voor bewoners als voor mensen buiten de buurt. Daarin is de organisatie onvoldoende geslaagd. > 11

Colofon

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Dr. Willem Dreesweg 21
1188 KA Amstelveen
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michiels

Redactie: Eveline Brilleman, Eveline van Dijk, Joep de Groot, Michiel van Haelst, Ewout van der Hoog, Teun van Hellenberg Hubar, Wim de Jong, Marie-José Kleef, Hugo Klooster, Annemique de Kroon, Wanda Nikkels, Willem Oosterbeek, Maya Rasker, Edwin Schölvinc, Gerrit van de Veen, Frits Visser, Herman Vuijsje, Paul Woltering.

Fotografie: Marian van de Veen-Van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Oebele de Jong, Huub Michiels

Vormgeving: (Parentese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

drukkerij atlantic bv voor maatwerk in drukwerk

Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, completeert het aanbod.

**Prinsengracht 220
1016 HD Amsterdam**

telefoon: 020 - 624 25 76

fax: 020 - 620 48 63

e-mail: druk.atlantic@planet.nl

Commentaar

De viering van honderd jaar China town getuigt van nieuw elan. Zou de windstilte dan toch eerder een stilte voor de storm blijken te zijn dan een voorbode van stagnatie?

Windstilte

De afgelopen zomerperiode hebben we afscheid genomen van twee medewerkers van onze buurtkrant. Eerst overleed Cuuk Koekoek, een van onze trouwe bezorgers, en heel recent Gerard Smink, redactielid gedurende de afgelopen twintig jaar. Konden we ons op het overlijden van Cuuk nog voorbereiden, het overlijden van Gerard was totaal onverwacht. Op de laatste redactievergadering deelde Gerard nog mee dat hij het wat rustiger aan wilde gaan doen. Niemand kon bevroeden, ook hij zelf niet, dat dit moment zo snel zou komen. De kring van bezorgers en redactieleden zal Cuuk en Gerard nog lang missen, maar is hen dankbaar voor al die jaren dat we gezamenlijk aan onze buurtkrant hebben gewerkt. Het is voor elk van ons moeilijk om weer over te gaan tot de orde van de dag en de open gevallen plaatsen weer in te vullen. Toch moest ook deze krant weer worden gemaakt.

Het laatste nummer met een stukje over de in de buurt voorkomende vrouwenhandel, leidde tot een boze reactie van het bestuur van het Sor (Samenwerkend Overleg Raamprostitutie). Ook in persoonlijk overleg met een vertegenwoordiging van de redactie werd deze boosheid niet weggenomen. Misschien is het goed om ook hier nog maar weer eens duidelijk te stellen, dat de redactie zelf bepaalt welke onderwerpen worden opgenomen en wat de strekking van de artikelen zal zijn. Het redactiebeleid wordt niet door anderen bepaald, niet door de gemeente, niet door adverteerders of subsidiegevers en ook niet door de vertegenwoordigers van de raamexploitanten, hoe indringend die hun wensen ook kenbaar maken. Overigens komt hetzelfde onderwerp ook in deze aflevering weer aan de orde.

Hoe staat het overigens met de voortgang van het 1012 -project? Het lijkt wel alsof er een soort windstilte is ingetreden of is dit alleen maar een logisch gevolg van verkiezingen en daaruit voortvloeiende personele wisselingen, of van de zomervakanties of van een vrij lange periode van burgemeesterswisseling? Personele wisselingen leiden altijd tot vertraging vanwege bijpraten en inwerken. Hopelijk leidt dit niet tot echte stagnatie, want dat zou heel pijnlijk zijn voor al die ondernemers en bewoners die zich er met veel enthousiasme voor hebben ingezet. Tegelijk met dit gevoel van windstilte gaan er ook geruchten door de buurt dat zeer binnenkort belangrijke nieuwe stappen gezet zullen worden. Laten we het hopen!

Als we de voortgang afmeten aan het aantal bouwactiviteiten, gigantisch hoge kranen en geblokkeerde grachten dan gaat het goed.

Activiteiten als het Wallenfestival, misschien niet in alle opzichten geslaagd, en de viering van honderd jaar *China town* getuigen ook van nieuw elan. Zou de windstilte dan toch eerder een stilte voor de storm blijken te zijn dan een voorbode van stagnatie?

Vezips onderzocht

De vezips, de verzinkbare toegangs-paaltjes tot de Burgwallen, zijn sinds begin afgelopen zomer onderwerp van uitgebreid onderzoek door leverancier Erdi in samenwerking met het stadsdeel. Daarbij gaat het met name om verbetering van het technisch systeem en om verbetering van signalering en onderhoud.

Het technisch systeem is in de loop der tijd heel complex geworden, misschien wel te complex. Er wordt nu gekeken of dit wel echt nodig is of dat vereenvoudigingen toch mogelijk zijn zonder een goede werking tekort te doen. Verder moet het systeem het nu nog doen zonder een eenheid die, als een zwarte doos, alle feiten die het functioneren betreffen vastlegt. Dit is onder meer weer nodig om eventuele claims goed te kunnen afhandelen.

Het aantal gevallen van moedwillige vernieling van de paaltjes blijkt mee te vallen, het overgrote deel van de storingen is toch te wijten aan systeemfouten. De schadegevallen zijn in principe afgehandeld. Mogelijk dat een enkel geval nog bij de verzekeringsmaatschappij op afhandeling wacht.

> Vervolg van pagina 1

Oudekerksplein

lijkt als qua tijd, uit te breiden. Met al deze en andere ontwikkelingen moet het plein een levendiger uitstraling krijgen waar plaats is voor dag- en avondactiviteiten die een divers publiek trekken en waarbij de overlast waar nu vaak sprake van is, zal verminderen.

Deze veranderingen zullen jaren in beslag nemen, maar als alles volgens plan verloopt, opent al volgend voorjaar de eerste nieuwe zaak zijn deuren. Op de plek waar vroeger drukkerij Atlantic was gevestigd wordt een gloednieuw horecabedrijf gevestigd. De exploitatie van Anna, zoals de nieuwe zaak is gedoopt, is in handen van Michiel Kleiss, ook verantwoordelijk voor brasserie Harkema aan de Nes. Het wordt een zaak waar, aldus Kleiss, "kan worden gegeten op een behoorlijk niveau voor een schappelijke prijs en waar de bediening zich kenmerkt door Amsterdamse vlotheid".

In de herfst van datzelfde jaar staat het opknappen van de openbare ruimte op de rol, waarbij het uitgangspunt zal zijn een ruimtelijker plein te scheppen met zo min mogelijk objecten. Dit najaar wordt daarover een inspraakavond worden gehouden. Sander Smit van de sectie Openbare Ruimte: "De herinrichting van het plein is een middel om de uitstraling te verbeteren. Dat kan ook weer nieuwe bedrijven trekken. Het is een wisselwerking."

> Vervolg van pagina 1

Gerard Smink

Daarvoor was de oude binnenstad hem te goed. Bestrijden van de culturele armoede en werken aan een cultuurverrijking passend bij Amsterdam als hoofdstad van ons land.

Op alle fronten heeft Gerard Smink gewerkt aan het realiseren van deze droom. Dat ging van deelname aan de politiek tot het stimuleren van de draaiorgelbranche, van het steunen van de winkeliersverenigingen tot de zorg voor een goede buurtkrant. Gerard Smink was er voor ondernemers en bewoners, hij was voorstander van marktwerking maar wel binnen de kaders van een stevige, stimulerende overheid. Het Project 1012 was hem dan ook uit het hart gegrepen en niet alleen behoorde hij tot de groep van kritisch stimulerende vrienden, maar hij stond zelf als een van de vaders aan de wieg van dit project. Als auteur van een deelraadnotitie over de Burgwallen kreeg hij in 2004 niet alleen de steun van zijn eigen raad en daarmee werd een langdurig veranderingsproces in gang gezet.

Zestien buurtorganisaties in een overlijdensadvertentie, dat betekent veel waardering en veel dank voor Gerard Smink zijn optreden, zijn visie en zijn inzet. Dat de waardering zo groot bleek te zijn zou ook hem zeker deugd hebben gedaan, maar niet alleen hem. Ook de velen die met hem samenwerkten deed dit deugd. Temeer omdat vanuit bepaalde hem niet welgezinde kringen ook sprake was van intimidaties waar hij het heel moeilijk mee had. Hij heeft zich hierdoor echter nooit van zijn weg laten afbrengen en Gerard Smink rekende erop dat zijn vrienden in al die buurtorganisaties zich ook niet van de wijs zouden laten brengen. Dat zullen zij ook niet laten gebeuren. Stadsdeelvoorzitter Jeanine van Pinxteren zei in haar toespraak tijdens de uitvaartdienst dat de stad grote behoefte heeft aan mensen als Gerard Smink die zich geheel belangeloos inzetten voor een betere stad.

Ook de redactie van deze buurtkrant moet verder zonder Gerard Smink, hoe vreemd dat ook is. Gerard Smink heeft twintig jaar deel uitgemaakt van onze redactie. Het zal vreemd zijn zonder hem.

Joep de Groot

De prostitutie ging van gedogen naar legalisering, van éénmanszaken naar grote bedrijven, van Hollandse vrouwen naar buitenlandse, van rommelige werkplekken naar strak betegelde en van uitpezen naar gewoon doen wat er aan de deur is afgesproken

Eertijds

Nu ben ik niet de man die veel naar vroeger terugkijkt: ik heb het al druk genoeg met het heden. Ook ben ik niet de man die veel zegt dat vroeger alles beter was.

Zoals nu de dikke discussie over het aantal processen-verbaal dat de huidige diender moet maken. Nu was dat in de jaren 60 niet veel anders. Ik herinner mij van het opleidingsposthuis Stadionweg een adjudant De Gier. Dat was in de tijd dat wij waren uitgerust met transactiebonnen. In de prijsklassen f 2,50 voor de voetganger, f 5,00 voor de fietser en f 7,50 voor de automobilist. Voor kleine overtredingen konden wij op straat een transactie aanbieden en kon de stoute verkeersdeelnemer verdere vervolging afkopen. Maandelijks moesten deze bonnen bij die adjudant worden afgeleverd. Dat gaf soms stress: het kon zijn dat je er niet erg veel had uitgeschreven, wat een knorrende adjudant op zou leveren. Dus de dag voor afrekening zocht je een stek op waar je in korte tijd een groot aantal bonnen kon schrijven. Zo ook de Korte Van Eeghenstraat. Een stukje straat van nog geen vijftig meter, waar niet mocht worden gefietst. Een half uurtje schrijven daar leverde dan een zeer tevreden adjudant op.

In de jaren '80 zou de oplossing voor veel problemen de automatisering zijn. De computer deed zijn intrede. Weg met al die kaartenbakken en ook het moeizaam rammen op de schrijfmachines van Olivetti zou tot het verleden behoren. Het carbonpapier kon de deur uit. Het is nu zo ver gekomen dat als er niet snel wordt ingegrepen om de automatisering te hervormen er echt grote problemen ontstaan.

Ook in het Wallenbebied was alles anders. Neem nou de prostitutie: van gedogen naar legalisering, van éénmanszaken naar grote bedrijven, van Hollandse vrouwen naar buitenlandse, van rommelige werkplekken naar strak betegelde en van uitpezen naar gewoon doen wat er aan de deur is afgesproken.

Wat wel is gebleven is dat nog steeds in veel gevallen mannen profiteren van de verdiensten van de vrouwen. Waar het vroeger duidelijk was wie de pooiers waren, is het nu met vooral de Oost-Europese dames een stuk schimmiger. Ook de verhouding van kamerverhuurder en prostituee was vroeger een stuk duidelijker. Vroeger vaak een ex-prostituee, die op éénhoog woonde en kamers beneden verhuurde. Nu een hopelijk goed geleiende organisatie met een eigen schoonmaakdienst en een kantoor met toezichhouders. In de praktijk blijkt dat de ene organisatie er meer moeite voor doet om een goed product neer te zetten dan de andere. Vooral de macht van de toezichhouder wordt vaak onderschat. Hij is degene die de dagelijkse leiding heeft. Hij wijst de werkplekken toe, hij vangt het geld. Verhalen dat hij een extra centje wil of in natura betaald wil worden blijven rondzingen. En niemand wil het weten.

est. 1957

"Wij brengen U dichterbij het Oosten."

In ons 6 verdiepingen tellende winkel vindt U onder andere:

levensmiddelen
(Chinees, Japans, Thais, Indonesisch, e.a.),
Chinese kruiden,
kookboeken,
keukenartikelen,
meubelen (zowel nieuw als antiek),
cadeau-artikelen,
sier- en gebruiksvoorwerpen (Chinees en Japans),
decoratiematerialen,
kleding (Chinees en Japans).

Slechts 5 minuten vanaf Centraal Station!

Stormsteeg 9, 1012 BD Amsterdam
(ook ingang op Zeedijk 83)
tel.: 020-6221763, 6267513 - fax.: 020-6256543
http://www.dunyong.com - info@dunyong.com

'De parochie zal zich niet verzetten tegen een eventuele aanwijzing als kathedraal, maar het zelf op de agenda zetten is niet aan de orde'

Geen kathedraal op verlanglijst Sint Nicolaas

Kerk-zijn in hartje Amsterdam - eenheidens karwei... kreunt het op de website van de Amsterdamse Parochie van de Heilige Nicolaas. Dit beklag met een knipoog komt van Bernard Zweers, de voormalige pastoor van de Nicolaaskerk. Als het gaat om kerkbezoek, moet de parochie het inderdaad niet hebben van de bewoners uit het centrum.

Diaken Eugène Brussee schat dat negentig procent van de bezoekers van de Nicolaaskerk van buiten het centrum komt, zelfs van buiten Amsterdam. Wel is het aan een kleine groep parochianen te danken dat het kerkgebouw überhaupt nog bestaat. Als zij er niet waren geweest dan zou het kerkgebouw in de jaren zestig zijn afgebroken, aldus de diaken. Zowel vanuit de Amsterdamse gemeenschap als vanuit de katholieke kerk was er in die tijd geen enkele interesse voor behoud van het gebouw. Dat heeft de samenhang van de parochianen vergroot. Met veel inspanningen van lokale vrijwilligers uit de parochie is het kerkgebouw van de sloop gered. De parochie had niet eens een officiële pastoor. Pas in de jaren negentig kwam er weer waardering voor het kerkgebouw, ook vanuit het bisdom. De Binnenstadparochie kreeg toen na lange tijd weer een pastoor, Bernard Zweers, die direct aan de slag kon met de restauratie, ook een gigantisch karwei. De Nicolaaskerk werd weer als volwaardig gezien en geldt thans, na de Sint Bavokathedraal in Haarlem, als tweede kerk in het bisdom.

Vorig jaar werd ter gelegenheid van het 450-jarig jubileum van het bisdom Haarlem, in de Nicolaaskerk een pauselijk decreet voorgelezen waardoor aan het bisdom Haarlem de naam Amsterdam werd toegevoegd: Bisdom Haarlem-Amsterdam heet het nu. Deze naamswijziging is in overeenstemming met de brede veronderstelling dat bisdommen ook de naam van de hoofdstad voeren, ook als de kathedrale zetel niet in die stad gevestigd is. De naamtoevoeging van het bisdom in Haarlem-Amsterdam is niet uniek. Ook in het bisdom Mechelen is Brussel later aan de naam toegevoegd. De Sint Goedele in Brussel is destijds co-kathedraal geworden.

Co-kathedraal

Eindelijk lijkt een Amsterdamse co-kathedraal in het verschiet te liggen. Als teruggekeken wordt naar de verre geschiedenis is het vreemd dat we die nooit hebben gehad. Halverwege 14e en 15e eeuw beleefde Amsterdam een ware religieuze gouden eeuw. Alom bekend is het mirakel van 1345. Ter gelegenheid van het Jubeljaar 1500 is Amsterdam zelfs nog een officieel bedevaartoord geweest. De wortels van de katholieke parochie in het centrum van Amsterdam lagen dus diep, tot de godsdienstige vernieuwing met uiteindelijk de Alteratie op 26 mei 1578, de dag dat de katholieke stadsregering werd afgezet. Na de Alteratie gingen de parochiekerken en kapel-

Nicolaaskerk trekt vooral veel bezoek van buiten het centrum en zelfs de stad...

len over in handen van de protestanten en kregen nieuwe namen. Deze geschiedenis is bekend bij de meesten.

Minder bekend is dat in de 19e eeuw een kathedraal voor Amsterdam in het verschiet lag. De Heilige Stoel had in 1827 een overeenkomst gesloten met koning Willem I dat Amsterdam een bisschopszetel zou krijgen. Door een geheime commissie werd grond verworven aan de Nieuwmarkt voor de bouw van een kathedraal. Het ontwerp van de kathedraal zou grote gelijkenis hebben met de Mozes en Aaronkerk die enkele jaren later is gebouwd een paar honderd meter verder van de Nieuwmarkt, op het Waterlooplein. Vanwege tal van geografische, politieke en religieuze redenen werd de bisschopszetel uiteindelijk toch alleen in Haarlem geplaatst.

Als er een co-kathedraal in Amsterdam wordt aangewezen, zal de keuze onbetwist vallen op de Nicolaaskerk, zo leert navraag bij het bisdom. Volgens het bisdom moet dan wel de lokale parochie in beweging komen. Dat zou toch eenvoudig te organiseren moeten zijn, nu de aanwijzing van de kerk als kathedraal toch als een groot compliment zou moeten worden gezien, zoals de grachtengordel nu op de Unesco-lijst prijkt.

Basiliek

Die vergelijking gaat niet op, zegt diaken Brussee. Als het gaat om een compliment, dan is de aanwijzing als basiliek meer op zijn plaats. Dat is echt een eretitel. Een van de voorwaarden voor de aanwijzing van basiliek zou kunnen zijn dat het gebouw een belangrijke functie vervult in de regio. Zo'n voorwaarde vormt geen enkel probleem. Maar inderdaad, toeristen en andere buitenstaanders verwachten een kathedraal in iedere hoofdstad, dus ook in Amsterdam. De parochie ziet voor

zichzelf bijvoorbeeld ook geen speciale toeristische rol weggelegd. Toeristen zijn uiteraard van harte welkom, de lezingen zijn vertaald in de belangrijkste talen, maar de liturgie is in de Nederlandse taal. Toeristen gaan dan ook eerder naar de kerken waar de Latijnse mis wordt gehouden, zoals de Krijtberg op het Singel.

Volgens Brussee ligt de bal niet bij de Nicolaasparochie als het gaat om de aanvraag van kathedraalstatus, sterker, de aanvraag zou al zijn gedaan door de Bisschop ten tijde van de naamsuitbreiding, maar Rome heeft daarop vooralsnog afwijzend gereageerd. Hoe het ook zij, in de parochie wordt de mogelijkheid van kathedraalstatus niet met uitgesproken enthousiasme ontvangen. Niet alle parochianen hebben evenveel op met het gezag in Rome, hetgeen wellicht kan worden verklaard vanuit de voorbije periode van zelfredzaamheid. Juist doordat de parochianen zo hard hebben gevochten voor behoud van het kerkgebouw zonder noemenswaardige steun vanuit de katholieke kerk, bestaat geen grote bereidheid om volledig in de pas te gaan lopen met het Vaticaan.

Het komt uiteindelijk neer op de vrees dat Rome meer regels zal gaan voorschrijven. Die vrees is groter dan de hoop dat de bisschop als pleitbezorger voor Amsterdam positieve zaken gaat bewerkstelligen in Rome. Een afwijkende houding die typisch Amsterdams is, al eeuwen lang. De deugden van de stad zouden bijna van toepassing kunnen worden verklaard op de Sint Nicolaasparochie. Barmhartigheid staat buiten kijf, maar dat er een vastberaden, laat staan heldhaftig standpunt zal worden ingenomen tegen de aanwijzing als kathedraal is onjuist. Brussee: "De parochie zal zich niet verzetten tegen een eventuele aanwijzing als kathedraal, maar het zelf op de agenda zetten is niet aan de orde."

Via Milano

In de Oude Kerk is tot 17 oktober nog de expositie 10 jaar Via Milano, New Dutch Design te zien. Ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van deze organisatie is een tentoonstelling samengesteld waarin alle belangrijke ontwikkelingen in de Nederlandse vormgeving van het laatste decennium aan de orde komen. Niet alleen zijn er heel praktische producten te zien als stoelen, tafels, lampen en kachels, maar ook voorwerpen die doorgaans niet in het dagelijks leven voorkomen, als de ketchup-gun, magnetische boomblaadjes en een buitenbad met mogelijkheid tot het bereiden van een warme maaltijd.

Tien jaar Fo Guang Shan He Hua

De Fo Guang Shan He Hua Tempel op 15 september 2000 officieel geopend door Koningin Beatrix is de grootste in traditionele Chinese paleisstijl gebouwde tempel in Europa.

De naam betekent zoveel als 'ons hoop gevend een bloeiende lotusbloem voor het boeddhisme in Nederland te zijn'. De tempel is ontworpen door de Nederlandse architect Dick Greven op basis van tekeningen van soortgelijke tempels in China. De bouw duurde twee jaar en voor het aanbrengen van de versierselen en de daktegels zijn bouwvakkers uit Taiwan overgekomen. Dankzij de inzet van een grote groep vrijwilligers worden er in de tempel tal van activiteiten georganiseerd met als hoogtepunten de viering van de jaarlijkse Boeddhadag en de festiviteiten rond het Chinese nieuwjaar. Dagelijks verwelkomt men hier honderden bezoekers uit binnen- en buitenland. De boeddhistische tempel is uniek in Europa en is voor veel Chinezen een bedevaartsoord. De fotografen Joe Ay Bang, Eveline Renaud en Marian van de Veen-Van Rijk laten een overzicht zien van tien jaar Tempel op de Zeedijk. Tegelijkertijd met deze tentoonstelling is er een fototentoonstelling in het NH Barbizon Palace Hotel met een impressie van het huidige Chinatown. Dit in het kader van de viering van honderd jaar Chinatown in Amsterdam.

Carillon speelt Baantjer

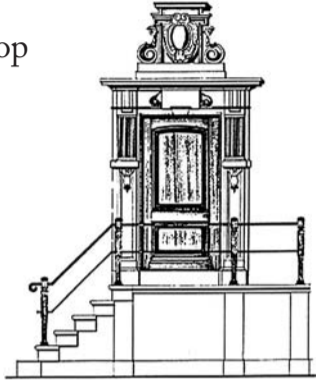
Het carillon van de Oude Kerk speelt de komende tijd elk halfuur Circle of smiles van Toots Thielemans. De melodie is beter bekend als de muziek van de politierevue Baantjer. Het spelen van deze muziek is een eerbetoon aan Appie Baantjer, die onlangs overleed. De vroegere rechercheur van bureau Warmoesstraat schreef zo'n zeventig boeken, die vooral in de oude binnenstad spelen.

Kom eens naar een concert in Het Bethaniënklooster

Een overzicht van de concerten vindt u op
WWW.BETHANIENKLOOSTER.NL

Met deze bon hebt u recht op
€ 5,- korting

Het Bethaniënklooster
Barndesteeg 6b
1012 BV Amsterdam
020-6250078

Wilt u ook eens een
cruise schip zien?

Kijk op
www.ptamsterdam.com
voor de cruisekalender!

BRIDGES

FIN S & VINS

AMSTERDAM
WWW.BRIDGESRESTAURANT.NL

Bridges: Hollandse vis met een Franse twist!
Het moderne en trendy restaurant schenkt
speciaal samengestelde wijnarrangementen
en vintage champagnes. De aangrenzende
Vinothèque, waar de sommelier de wijnen
proeft en selecteert, geeft u de mogelijkheid
om privé te dineren. Sea you!

SMAKELIJK AMSTERDAM
DOOR JOHANNES VAN DAM

10-

Bridges | Oudezijds Voorburgwal 197 | Amsterdam | 020 555 3 560 | valet parking aanwezig

Tentoonstellingen

*
Open Restauratie!
De restauratie van een uniek
monument, 2009-2011
t/m december 2010

*
Welkom bent u om de restauratie
te volgen en om te kijken hoe het wordt.
Gedurende de restauratie laten we zien
waar we mee bezig zijn.
Specialisten vertellen over hun werk.

Ons' Lieve Heer op Solder

Oudezijds Voorburgwal 40
Amsterdam
www.opsolder.nl

AMSTERDAM-AMSTELLAND

AA

Iets gezien? Iets gehoord?

Meld u aan voor mail-alert

De politie doet alles om daders van misdrijven op te sporen.
U kunt daarbij helpen. Informatie over het signalement van
een dader of de beschrijving van een vluchtauto kunnen net het
puzzelstukje zijn, dat nodig is om een misdrijf op te lossen.

Meld u aan voor mail-alert, surf naar:
www.depolitiezoek.nl

« waakzaam en dienstbaar »

POLITIE
Amsterdam-Amstelland

voor uw ramen

CAPSICUM
NATUURSTOFFEN
Oude Hoogstraat 1
Amsterdam
www.capsicum.nl
020 6231016

DE SCHROEF

ijzerwaren &
gereedschappen

IJzersterk in:
gereedschap, machines,
elektra, sleutels & sloten,
bevestigingsmateriaal.
Topmerken:
Knipex, PB, Festool, Metabo,
Lips, Mul-T-lock, Sigma, Histor

O.Z. Voorburgwal 101,
1012 EM Amsterdam
tel: (020) 638 50 50
fax: (020) 638 50 65

Openingstijden:
ma, di, do, vr: 8:30 - 17:00,
za 9:30 - 13:00,
wo gesloten

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT

Houthandel Schmidt bv

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl
Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen aanlegsteiger,
dus ook per boot bereikbaar

BOSCH
Makita
FLEXA

OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

W. VAN POELGEEST

Antiquariaat
Oude prenten en kaarten
Lijstenmakerij

Oudezijds Voorburgwal 45, 1012 EJ Amsterdam
Tel: 020 - 62 21 700, b.g.g. en na 17.00 uur: 06-536 173 43
Website: www.wvanpoelgeest.nl
Email: antiquariaat@wvanpoelgeest.nl

W. A. de Jong, Tel: 0294-261 929

Gevestigd sinds 1928
KvK. nr. 3431858

Ook adverteren in
**d'Oude
Binnenstad**

e-mail naar:
info@oudebinnenstad.nl

Je zou je poten
uit je k . . . lopen
om hier een
borrel te kopen

O.Z. Achterburgwal 28
AMSTERDAM
**Rinus Wil
Frits**

DE KAASSPECIALZAAK
WOUT ARXHOEK

De Winkel
voor de
kaasliefebber

DAMSTRAAT 19
AMSTERDAM
TELEFOON 622 91 18

felix
print

Oudezijds Achterburgwal 141b
1012 DG Amsterdam
020 6259807 felixol@xs4all.nl
www.felixprint.nl

Wij vergroten uw mooiste vakantiefoto's
tot het formaat:

A4 (21x29,7cm)	€ 0,75
A3 (29,7x42cm)	€ 1,50
A2 (42x59,4cm)	€ 10,00

kontante betaling / alle prijzen zijn exclusief 19% BTW

Aanlevering van uw
origineel digitaal of
als een fotoafdruk.

Vaak klaar terwijl u wacht

Er bestaat de mogelijkheid om
voor een kleine meerprijs uw
A3 en A4 foto's met een metaal
ringbandje en 2 transparante
kafjes als een mooi boekje in
te binden

MISSCHIEF WEL DE
GOEDKOOPSTE
PRINTS IN AMSTERDAM

LAUNDROMAT HAPPY INN

Open 7 dagen per week

Ook stomerij

WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

Honderd genummerde exemplaren liet Joop Blaauw drukken van de 'rijmprenten', in een verzamelmap onder de titel De Republiek van Heidaar. Of ze verkopen, interesseert hem niet zo

Janus Bonkhoofd

De stilste gevelpui aan de stille kant van de Gelderse kade oogt als een prent uit een sprookjesboek. Een schitterend antiek winkelinterieur verbergt zich achter spiegelende etalageruiten, maar binnen gebeurt niets. Dat komt: de bewoners hebben geen zin om de hele dag achter een toonbank te staan. Liever duwen ze hun bakfiets, hoog met koopwaar opgetast, naar de markt. Het beeld van Joop Blaauw en Anneke Zijp, haast met die bakfiets vergroeid, behoort tot de iconen van de oude binnenstad.

Als uit een sprookjesboek...

's Zondags staan ze op de Nieuwmarkt, hun kraam bij het begin van de Antoniesbreestraat springt eruit. Bij Zijp en Blaauw geen *bric à brac* spulletjes, geen koperen engelen met bazuin of Afrikaanse lendendoeken. Deze kraam is een uitstalling van unica - alles wat hier ligt heeft een betekenis, herinnert aan de geschiedenis van de afgelopen eeuw, aan wat mensen toen heeft beziggehouden. Een gevaarlijke plek voor ieder die geïnteresseerd is in sociale en politieke geschiedenis en geld op zak heeft.

Collecties

Het kleine huis aan de Gelderse kade fungeert als woning en opslagplaats. Tegelijk. Op de bovenverdieping huist het echtpaar op de schaarse vrije plekken tussen een ongelooflijke verzameling kasten en vitrines, hangend, liggend, staand en weggeschoven, en tot berstens toe gevuld met memorabilia en parafernalia, al wat het verzamelen waard is. Boven hangen aan een zeventiende-eeuws gebint nog weer andere collecties.

"Vroeger, toen op de plek van de taxistandplaats op de Nieuwmarkt de vishal stond, had je hier een hele rij koffiehuisen," vertelt Blaauw (73). "Dit huis was er een van. Veertig jaar geleden, toen we 't kochten, stond het leeg." Dat is wel het laatste wat er nu van kan worden gezegd; ingeklemd tussen de Snoepjes van de week die De Gruijter vroeger bij de boodschappen deed, de bijzondere scheepsmodelletjes, de blikken autootjes en tinnen racebootjes. "Dit is een celluloid bootje uit Japan en dit zijn papier-maché bootjes. Dat is een vlootje van drie."

"Er komt niet nog veel bij," zegt Blaauw. "Dat kan niet. Ik gooi de muizen vallen er binnenkort uit, want ik kan het niet meer plaatsen." De handel is trouwens niet meer wat-ie is geweest. Vroeger stonden ze ook een paar dagen per week op de Noordermarkt, maar daar zijn ze mee opgehouden. "Het is daar een minder goed publiek dan op de Nieuwmarkt. En je moet een half uur die kar duwen voor je er bent, over die hoge bruggen van de grachten." Maar ook op de Nieuwmarkt zit de laatste tijd

de klad er in. "Ja, als er een verzamelaar langskomt... vorige week nog eentje, die verzamelde boekenleggers. Maar dat gebeurt niet zo vaak meer. Vroeger had je meer verzamelaars, maar die gaan dood."

Mulo

Mopperen en brommen mag hij vaker doen, het hoort bij zijn levensopvatting. Daarin is geen plaats voor goedkoop optimisme en pretmakerij. Komt het door het gevecht dat hij heeft moeten leveren om er bij te mogen horen? Zijn vader was elektricien in Badhoevedorp en studeren was 'nicht im Frage'. Nee, Blaauw ging naar de Mulo en werd onderwijzer - heel klassiek. Later ging hij bij de NJN, de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie en daar ontmoette hij "heel gewone jongens, die studeerden maar helemaal niet bekakt waren". Toen dacht hij: "Dat kan ik ook." Eerst moest hij zijn HBS-diploma halen. Dat deed hij erbij in het begin van zijn biologiestudie.

Zo kwam hij terecht in Amsterdam, het Amsterdam van de jaren zestig, en maakte alles mee. De heftig linkse studentenbeweging. Werken bij de Hoogovens, waar toen net de eerste gastarbeiders aantraden. Hij werd redacteur van studentenblad *Propria Cures*. Dat kwam: op een werkkamp in Ierland was een meisje, Sietske, voor wie hij gedichtjes begon te schrijven. Sietske was niet gecharmeerd, maar *Propria Cures*, waarnaar hij er een paar opstuurde, wel.

En ach, bij Sietske bleef het niet. Na haar kwamen andere meisjes met wie het niet erg wilde lukken. Ook zij leverden stof voor droevige gedichten. In 1977 studeerde Joop af, *cum laude*, en toog aan het werk op het Herseninstituut, waar hij hersenpreparaten moest ordenen. Nee, dan schonk dichten toch meer voldoening. In Nieuwmarktbuurtblad *OpNieuw* ging hij onder het pseudoniem Janus Bonkhoofd berijmde jeugdherinneringen publice-

ren, geschreven in een onnavolgbare stijl met zwakend rijmschema. Er verschenen drie dichtbundels en tegen zijn zeventigste nam hij een uniek besluit. Hij ging aan het werk, maandenlang, en voorzag tachtig van zijn poëtische anekdotes van kleurige tekeningen, miniatuurschilderijen eigenlijk, in stripvorm. Honderd genummerde exemplaren liet hij drukken van deze 'rijmprenten', in een verzamelmap onder de titel *De Republiek van Heidaar*. Of ze verkopen, interesseert hem niet zo. "Als ik er zelf maar tevreden over ben. Ik wilde vóór mijn dood iets nalaten."

Republiek

Wie in *De Republiek* begint te lezen, is verkocht; wie ook de plaatjes bekijkt, wordt voorlopig niet meer op straat gezien. Bonkhoofs rijmkroniek bevat een welhaast compleet verslag van de afgelopen halve eeuw in Amsterdam, gezien door de ogen van iemand die er deel van uitmaakt, maar toch weer niet. Blaauw/Bonkhoofd treedt niet graag toe tot een club die hem als lid wil hebben - liever koestert hij de blik van een kind of een verongelijkte buitenstaander. Liefde, seks en dood en hun dwarsverbanden vormen een belangrijk thema, zeker in het begin. Een zekere Toet, ook weer zo'n meisje dat niks van hem wou weten, blijft het hele boek door in de plaatjes opduiken, in portretjes aan de muur en in gruwelijke wraakfantasieën: Toet wordt onthoofd en als haar kop valt, zegt Bonkhoofd: "Hopla!"

Maar allengs zoomt Bonk uit en neemt de sociale geschiedenis van Nederland mee in zijn verhalen. Opgroeien in de jaren vijftig, de schaduw van de oorlog, naar de grote stad. Ook hier brengt de grote lijn geen vreugde te weeg, en ook hier wordt dat geïllustreerd aan kleine belevissen waarin gekrentheid en verlies de boventoon voeren. De smeris die niks deed toen hij bestolen was: "Daar ga ik niet voor lopen, meneer..." De rijmkroniek loopt uit op een lamentatie over de teloorgang van onze samenleving door doorgedraaide to-

lerantie, politieke correctheid en algehele lamtheid.

Doordrammen

Bonkhoofd dramt door, consequent vanuit de marge, met miskennis, verongelijkheid en wrok als drijvende krachten. Maar dat maakt het alleen maar leuker, doordat er altijd andere lagen onder zitten: zelfrelativering, afstand en humor, op een ondergrond van onbarmhartige zelfkennis. Ondanks zijn verbeterende doet hij denken aan collega's als Piet Paaltjens, Levi Weemoedt en Hans Dorrestijn. "Ik heb Piet Paaltjens nooit echt gelezen," zegt hij, "maar ik dicht wel vanuit dezelfde mentaliteit. Dat zijn allemaal mensen die het leven heel ernstig nemen, maar niet ernstig zijn, omdat ze weten: als je dat doet, ga je eraan kapot."

De tekeningen zijn ware zoekplaatjes, waarin allerlei kleine verwijzingen naar die zelfspot verborgen zijn. Ergens op de achtergrond zit altijd wel een grappige of venijnige verwijzing naar iets dat je nog niet gezien had. Heeft hij ooit tekenles gehad? "Alleen op de kweekschool, maar dat was in de tijd waarin je alles abstract moest doen. De handarbeidleraar noemde mij het 'rococomannetje'. Omdat ik échte dingen tekende, bijvoorbeeld wilde weten hoe een boot tegen een golf op tomt."

Zucht... Ook hier was het dus maar niks gedaan. Maar heel af en toe is er ook een kleine meevaller, zoals het vinden van een rijksdaalder! Als jochie. Dat is dan een heel gedicht waard, met bijbehorende afbeeldingen. Ja, denk je als lezer en kijker. Ja, zo was het! Ik maakte dat ook mee, maar het is allang gesmoord onder het stof van grote lijnen en kwesties van gewicht. Bij Bonkhoofd niet - hij bonkt levenslang voort en bonkt daarmee ook je eigen jeugdherinneringen weer tot leven.

De Republiek van Heidaar (tachtig bladen met 330 tekeningen) is voor € 100,- te koop bij de dichter, na telefonische afspraak: 6264697.

'De aankleding en sfeer zal Chinees zijn, maar ik kan me zomaar voorstellen dat er straks een oer-Hollandse achter de balie staat,' aldus Kin Ping Dun. 'Het blijft wel Amsterdam'

Toekomst voor China

Ook China Town ontkomt niet aan Project 1012. Mede daarvoor kreeg Kin Ping Dun, telg uit de derde generatie van een bekende Chinese ondernemersfamilie op de Zeedijk, dit najaar groen licht voor een ambitieus hotel annex cultureel centrum tussen Geldersekaade en Zeedijk.

Tempel op de Zeedijk...

Zestig hoogwaardige hotelkamers, een cultureel centrum, ateliers voor Aziatische kunstenaars, zalenverhuur, een restaurant, een *wellness* centrum, een Chinese tuin. 'Megahotel in Chinatown,' kopte Het Parool half september. De kwalificatie 'mega' is op zijn plaats voor het door architect André van Stigt ontworpen complex, maar vooral het feit dat het veel meer wordt dan een hotel, maakt dat het plan kans van slagen heeft bij de ambtenaren die straks de stempels moeten zetten. "Zes jaar zijn we nu bezig," zegt Kin Ping Dun. "We zijn heel blij dat het nu perfect past in de plannen van het stadsdeel. Het cluster van panden aan de Geldersekaade, de Elleboogsteeg en de Zeedijk is stap-voor-stap in handen gekomen van de familie en we zochten al langer naar een mogelijke exploitatie."

Bijdrage

Dun, in accentloos Nederlands: "Mijn opa begon 52 jaar geleden als kok op de Binnen Bantammers-taat. Mijn grootouders en ouders hebben zich altijd

erg ingezet voor de buurt."

Met Chinees warenhuis Dun Yong aan de Gelderse kade staat de familie inmiddels al decennia letterlijk en figuurlijk in het hart van China Town. "Ook de komende decennia willen we een positieve bijdrage leveren," aldus Kin Ping Dun. Alhoewel de gemeentelijke plannen nieuwe hotels in 1012 juist uitsluiten, wordt voor dit project een uitzondering gemaakt. "In 2014 streven we naar negenduizend extra hotelkamers in Amsterdam," aldus René van Schie, de zogenaamde 'hotelloods' van de gemeente. "Daarbij stimuleren we expliciet initiatieven die zich richten op nieuwe markten. De Aziatische toerist is zo'n nieuwe markt, maar ook het hogere segment. Het China hotel op de Gelderse kade zet in op beide en is voor ons daarom een sleutelproject."

De World Tourism Organisation verwacht dat in 2020 zo'n 100 miljoen Chinezen een buitenlandse trip zullen maken en overall in Europa spant men zich nu in om het deze nieuwe rijken naar de zin te maken. Chinees sprekend hotelpersoneel en au-

thentiek Chinees eten staan hoog genoteerd in het eisenpakket. Van Schie: "De betere hotels zoals het Okura en het Marriott hebben inmiddels ook rijstetap op het ontbijtmenu staan, maar een specifiek Aziatisch hotel middenin China Town zou nog meer kunnen bieden."

Cultuur

Belangrijker nog dan de focus op de Aziatische toerist is de combinatie met culturele functies. Het eveneens in het plan voorziene cultureel centrum past perfect in het idee een grotere diversiteit aan activiteiten op de Wallen te bieden en daarmee een breder publiek te trekken.

Kin Ping Dun: "De eerste tot en met de zesde verdieping vormen het hotel, maar op de begane grond komen een voor iedereen toegankelijk restaurant, een cultureel centrum met atelierruimtes voor Aziatische kunstenaars en een Chinese tuin. De begane grond moet net als het hotel kwaliteit en sfeer uit-

e blonde

Town

Vijf jaar geleden liet het stadsdeel Chinese karakters onder de straatnaamborden plaatsen waardoor het Oosterse karakter van Chinatown nog eens extra benadrukt wordt

Chinese wijk Amsterdam uniek in de wereld

Het Amsterdamse Chinatown mag dan vooral in de ogen van buitenlandse bezoekers niet erg groot zijn, het is wel uniek in de wereld. Want het is het enige Chinatown waar meerdere bevolkingsgroepen naast elkaar wonen en werken. Bovendien is dit het oudste Chinatown van het vasteland van Europa. Begin 20ste eeuw kwamen de eerste Chinezen naar Nederland en de Chinese gemeenschap organiseert het aankomende jaar overal in ons land festiviteiten om dat te vieren.

Nou hadden die eerste Chinezen die vanuit Engeland in het holst van de nacht aan wal werden gezet weinig reden tot feest. Het waren voornamelijk arme boeren uit Zuid-Chinese provincies, die de honger en oorlogen die de regio in die tijd teisterden, ontvluchtten. Zij monsterden veelal als stokers aan op Engelse en Nederlandse koopvaardijsschepen. Smerig werk dat slecht betaald werd maar altijd meer dan ze in hun moederland konden verdienen. Toen de Engelsen met succes Chinezen hadden ingezet om stakingen in hun havens te breken, haalden ook de Nederlandse reders een groep van zo'n driehonderd mannen als stakingsbrekers naar de Amsterdamse en Rotterdamse havens. Zij aten en sloepen in houten barakken op het haven terrein, waar ze bleven hangen na het beëindigen van de staking. In hun kielzog kwamen Chinese handelaren en ambachtslieden naar Amsterdam die nabij de haven in de Binnen Bantammerstraat bedrijfstjes begonnen.

Het allereerste bedrijf daar zou een wasserij annex eethuisje zijn geweest en al snel volgden er steeds meer eethuisjes. Later waaierde de Chinese bedrijvigheid verder uit in de buurt naar de Stormsteeg, Nieuwmarkt, Geldersekaai en in de zeventiger jaren de Zeedijk.

Zeker tot in de jaren zestig bleef de Binnen Bantammerstraat het centrum van Chinatown. Er was goed en goedkoop te eten en menig Amsterdamer heeft hier zijn eerste exotische gerecht genuttigd. De eigenaar van lunchroom Ton van Joep op de Zeedijk, kan het zich nog goed herinneren. "In mijn studententijd ging ik daar vaak eten. Er was een eethuis met een voor- en een achteringang. Ging je aan de voorkant naar binnen dan vond je daar tafels en stoelen en betaalde je zo'n vijf gulden voor een

Burgemeester Eberhard van der Laan opent in aanwezigheid van de ambassadeur van de Volksrepubliek China, de heer Jun Zhang, de tentoonstelling...

maaltijd, maar als je de achteringang nam dan kwam je in een kelder terecht met houten tafels en banken. Daar betaalde je voor zo'n zelfde maaltijd maar twee gulden vijftig."

Nieuwe generatie

In de loop der jaren verschenen er naast de eethuisjes en restaurants meer en meer Oosterse zaken zoals reisbureaus, kruidenwinkels, toko's, een juwelier en een drukkerij. Zij vulden de leegstand op die was ontstaan na de verplaatsing van de haven naar het westen van de stad, waardoor vooral op de Zeedijk veel zeemanskroegen moesten sluiten. Daarnaast verdwenen er in de omgeving ook veel buurtwinkels wegens gebrek aan klanten, die vanwege de afbraak in de Nieuwmarktbuurt naar elders waren verhuisd.

De lege cafés en winkels op de kop van de Zeedijk werden in de zeventiger jaren het domein van dealers en verslaafden maar in het deel van de Stormsteeg naar de Nieuwmarkt vestigden zich naast de bestaande Nederlandse zaken zoals de slager, de vishandel en nog een enkele bruine kroeg, voornamelijk Chinezen. Ze kwamen toen allang niet meer alleen uit China maar ook, vaak vanwege politieke overwegingen, uit het voormalig Nederlands-Indië, Suriname en Hong Kong. Het herstel op dit deel van de Zeedijk is voor een groot deel te danken aan de Chinezen die hier bleven ondanks de drugsoverlast die nog tot het begin van deze eeuw heeft voortgeduurd.

Het aantal Chinezen in Nederland is na de komst van de eerste groep van driehonderd mannen inmiddels uitgegroeid tot zo'n 120.000 waarvan ongeveer 10.000 in Amsterdam. Aanvankelijk trouwden die eerste mannen met Nederlandse vrouwen of lieten hun familie overkomen. De huidige generatie zoekt vaker een partner in de eigen kring. Het gebeurt nog steeds dat de kinderen hun ouders opvolgen in het bedrijf maar steeds meer jongeren kiezen voor een andere richting. Onder hen zijn artsen, advocaten en belastingadviseurs of ze starten een eigen bedrijf los van dat van hun ouders zoals een cocktailbar, een kapperszaak en schoonheidssalon. Chinatown is niet meer weg te denken en met de opening van de He Hua tempel op de Zeedijk tien jaar geleden door Koningin Beatrix, ook vast verankerd in de buurt. Vijf jaar geleden liet het stadsdeel Chinese karakters onder de straatnaamborden plaatsen waardoor het Oosterse karakter van Chinatown nog eens extra benadrukt wordt.

Fototentoonstellingen

Het startschot van de landelijke festiviteiten ter gelegenheid van 100 jaar Chinezen in Nederland was onlangs in Amsterdam, waar burgemeester Eberhard van der Laan een fototentoonstelling opende in het NH Barbizon Palace hotel. De tentoonstelling bevat zo'n veertig foto's van het straatleven in het huidige Chinatown Amsterdam en portretten van jonge Chinese ondernemers van de hand van de buurtfotografen Eveline Renaud en Marian van de Veen-Van Rijk. De tentoonstellingsruimte bevindt zich in de corridor naar de Olofskapel en is nog tot het eind van dit jaar dagelijks te bezichtigen. Toegang is gratis.

Tevens is er ter gelegenheid van tien jaar tempel op de Zeedijk in de gebedsruimte van de He Hua tempel een overzichtstentoonstelling met foto's van Joe Aye Bang, de huisfotografe van de tempel en buurtfotografen Eveline Renaud en Marian van de Veen-Van Rijk. Voor bezoekers een unieke kans om tevens een kijkje te nemen in de gebedsruimte, die normaal niet toegankelijk is voor publiek.

Ook deze expositie blijft nog tot het eind van het jaar te bezichtigen van dinsdag tot en met zondag tussen 12 en 17 uur.

Toegang is gratis.

stralen, maar ook zeer toegankelijk zijn. Duidelijk een lage drempel hebben. We zijn in gesprek met broedplaatsen voor kunstenaars om te kijken of er Aziatische kunstenaars zijn die een plek zoeken en we hebben al een aanvraag liggen van een Japanse toneelgroep die hier voorstellingen wil geven voor zo'n 50 man. Je kan daarnaast denken aan filmvoorstellingen en aan schoolklassen die hier les krijgen over Aziatische culturen."

De kunstenaarsateliers kunnen al volgend jaar, tijdens de verbouwing ten behoeve van het hotel, in gebruik worden genomen. Het hotel zou in de eerste helft van 2012 de eerste gasten moeten ontvangen. Als het aan de gemeente en de familie Dun ligt wordt het nieuwe China hotel een ontmoetingsplek en verbindende factor in de buurt. Zeker niet alleen voor Chinezen. "De aankleding en sfeer zal Chinees zijn, maar ik kan me zomaar voorstellen dat er straks een oer-Hollandse blonde achter de balie staat," aldus Kin Ping Dun. "Het blijft wel Amsterdam."

De opiumkit

Toen de eerste Chinezen rond 1920 naar Amsterdam kwamen, waren er stakingen in de zeevaart. Ze werden als stakingsbrekers gebruikt en dat maakte hen niet erg geliefd. Ze deden het zware werk aan boord van de stoomschepen: het stoken op de vuurplaat. Amsterdam werd een soort uitzendbureau voor deze zeelui. Hier begon en eindigde de reis. In de tussentijd woonden ze in Chinese pensions rond de Binnen Bantammerstraat. In die straat ontstonden toen de eethuizen, gokhuizen en opiumkitten. De laatste opiumkit zat tot in de jaren tachtig in deze straat op nummer 18, op één hoog. Al sinds de jaren dertig werd door de overheid gedoogd dat alleen Chinezen daar hun opium mochten roken. Het was een donkere, vieze tweekamerwoning met een oude gaskachel met daarop het onvermijdelijke theepotje. Er waren drie houten britsen getimmerd, waarop Chinese opaatjes konden worden aangehouden. Een lange pijp en een brander hoorden bij dit ritueel. Opaatje op de brits, er werd een zwart bolletje opium in de pijp gedaan en met een paar ferme trekken was opa in een andere wereld.

Helaas kwam er in de jaren tachtig geen opium meer op de markt. De opiumschuivers hebben het eerst nog geprobeerd met heroïne, maar dat bleek geen goede vervanging te zijn. Door de bemiddeling van de wijkagent zijn zij toen bij de hulpverlening terechtgekomen en werd methadon hun roes. Dit probleem heeft zichzelf opgelost, alle opaatjes zijn inmiddels overleden.

Welkom bij
**Irish Pub
"Durty Nelly's"**

Warmoesstraat 115-117,
1012 JA Amsterdam

Smaakvolle Ierse inrichting met een gezellige atmosfeer.
Diverse Ierse bieren e.a. op tap.

All Sport live on Big Screen

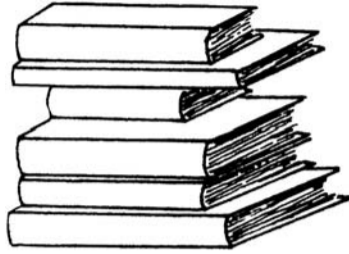
Iers ontbijt vanaf 12.00 uur.
Dagelijks lunch/diner menu vanaf 12.00 uur.

Regelmatig levende muziek (vrijdag en zaterdag 22.00 uur)

Voor verdere informatie kunt u bellen 020-6380125.
Open zondag t/m maandag 9.00 - 1.00 uur,
vrijdag en zaterdag 9.00 - 3.00 uur.

ANTIQUARIAAT
A. KOK & Zn.

Oude Hoogstraat 14-18
1012 CE Amsterdam
telefoon 020 - 623 11 991
fax 020 - 623 28 09
e-mail: kok@xs4all.nl
internet: www.nvva.nl/kok/index.htm

In- en verkoop van
prenten en boeken.
Specialistaties o.a. Kunst,
Letterkunde, Architectuur,
Archeologie, Topografie,
Etnografie & Biologie.

**Wasserette
Nieuwmarkt**

Milieu vriendelijke Stomerij
Wassen: brengen voor 13.00 uur,
dezelfde dag halen.

Openingstijden:
ma. t/m vr. 08.00 - 18.00 uur, za. 09.00 - 18.00 uur

Monnikenstraat 6-8, 1012 BP Amsterdam
Tel.: 020-624 18 41

Gezondheidswinkel
Jacob Hooy & Co

Kloveniersburgwal 10-12
1012 CT Amsterdam
telefoon 020 - 624 30 41

Ook adverteren in
**d'Oude
Binnenstad**

e-mail naar:
info@oudebinnenstad.nl

Gezellig dineren of borrelen in het hart van
oud Amsterdam met uitzicht op de oudste
gracht van de stad en de Kolksluis.

Café-restaurant
De Haven van Texel

Sint Olofssteeg 11, 1012 AK Amsterdam, tel: 020- 427 07 68
Geopend van 16.00 tot 01.00 uur (in de weekends tot 02.00 uur).
's Maandags gesloten. De keuken is open tot 10.00 uur.

www.havenvantexel.nl

Ruim 40 jaar Service & Kwaliteit
Parfumerie 'Marjo'

Damstraat 27-29 & Zeedijk 68-70

www.Parfumerie.nl

Nederlands grootste online parfumerie

**restaurant
DE PORTUGEEES**

~
Restaurant
Zeedijk 39a
Tel. (020) 427 20 05

~
Café - tapas
Zeedijk 28a
Tel. (020) 620 00 01
~

DE BAKKERSWINKEL

Warmoesstraat 69
1012 HX Amsterdam
020 489 8000
www.debakkerswinkel.nl

De Bakkerswinkel Meenemen
Warmoesstraat 133
1012 JB Amsterdam
020 320 64 36

openingstijden:
di-vrij: 08:00-18:00 uur
zaterdag: 08:00-17:00 uur
zondag: 10:00-17:00 uur

Amsterdam Centrum

ontbijt • lunch • high tea • parties
ook zuurdesembrood, zoete en hartige taarten om mee te nemen

YUCCA

O.Z. VOORBURG WAL 181, 1012 EW AMSTERDAM
tel. 020-624 87 66, www.yucca.nu

KLEDING & SIERADEN

**Gemeente Amsterdam
Stadsdeel Centrum**

Amstel 1, 1011 PN Amsterdam
telefoon 14 - 020

Grofvuilmeldingen en vragen over
reiniging, bestrating, groenvoorziening:
telefoon 551 95 55

Meldpunt Zorg en Overlast
e-mail: zorgenoverlast@centrum.amsterdam.nl
telefoon 552 44 42

Zeedijk

**Buurtverbetering
door
sociaal beheer**
www.nvzeedijk.nl

Zeedijk 47
1012 AR Amsterdam

+ 31 (0)20 625 84 67
+ 31 (0)20 620 33 49

info@nvzeedijk.nl
www.nvzeedijk.nl

Ideeën, vragen,
opmerkingen..?

VVD-FRACTIE AMSTERDAM CENTRUM

Bel voor een afspraak
voor ons spreekuur met
Hans Mensink (06 54968555)
of Olga de Meij (06 23720444)
of mail naar
vvd@centrum.amsterdam.nl

www.vvdcentrum.nl
voor échte oplossingen

'Het gaat ons niet alleen om goede woningen, maar ook - en vooral - om een leefbare buurt die bewoners perspectieven biedt om te wonen, te leven en te groeien'

Ymere positief over Presenteerblaadje

Joost Coulier (l.), Eveline van Dijk en Luc Boyer...

Woningcorporatie Ymere wil het gebied van de Burgwallen positief in beeld brengen en de leefbaarheid in de buurt vergroten. Na een stadswandeling door de buurt reageerde Joost Coulier, projectleider bij Ymere, op het buurtinitiatief Het Presenteerblaadje. Dat moet het voor buurtbewoners mogelijk maken hun werk tentoon te stellen in tijdelijk leegstaande panden.

Aan de vooravond van het Wallenfestival, mede gefinancierd door Ymere, werd in dat kader op vrijdagmiddag 10 september een stadswandeling georganiseerd. De tocht ging langs het tracé van de metro in de Nieuwmarktbuurt en eindigde in het Wallengebied. Planologe Marijke Storm vertelde op boeiende wijze over de visie achter de nieuwbouw op de door het ontstaan van de metro vrijgekomen stukken grond. Aan

het eind van de tocht konden de voormalige sekspanden aan het Oudekerksplein 22-26 worden bezocht. In het hofje reageerde Joost Coulier, projectleider bij Ymere, op het buurtinitiatief Het Presenteerblaadje.

In het juli-nummer van deze krant werd het plan gepresenteerd om vrijgekomen ramen aan onder meer het Oude Kerksplein te reserveren voor wisselende exposities van buurtbewoners, zolang de panden nog geen definitieve bestemming hebben. Immers, het postcodegebied 1012 kent tal van mensen die heel wat te etaleren hebben. Tot nu toe was er sprake van tijdelijke ruimtes voor kunstenaars en sinds enige tijd van anti-krak bewoning.

Woningbouwvereniging Ymere, die een aantal panden in gebied 1012 in bezit en beheer heeft, waaronder de voorma-

lige peeskamers en het hofje aan het Oudekerksplein, wil nu bezien of dit buurtinitiatief gerealiseerd zou kunnen worden. Joost Coulier deed de toezegging dat Ymere snel zal reageren op het buurtinitiatief en hier in principe positief tegenover staat. Dit alles tot een potentiële huurder zich meldt, die het pand wil betrekken. Woningcorporatie Ymere doet in woningen, maar is er naar eigen zeggen voor mensen. "Het gaat ons daarom niet alleen om goede woningen, maar ook - en vooral - om een leefbare buurt die bewoners perspectieven biedt om te wonen, te leven en te groeien," aldus Coulier. Plannen zoals Het Presenteerblaadje passen in de visie van Ymere.

De initiatiefnemers van het plan zijn fotografe Marian van de Veen-Van Rijk en filmmaakster Eveline van Dijk. Samen met hun buurtbewoner Luc Boyer, één van de gegadigden om werk te etaleren, zijn zij uitgenodigd om samen met Ymere na te gaan hoe een en ander vorm zou kunnen krijgen. Joost Coulier vertelde dat een aantal waarschijnlijk enkele maanden gebruikt kunnen worden voor het initiatief. Daarna zijn er wellicht mogelijkheden om exposities onder te brengen in het pand Oudekerksplein 4, dat waarschijnlijk pas later in 2011 door de nieuwe huurder in gebruik genomen wordt. Of dit zo zou kunnen wordt nu dus nagegaan.

Intussen is het initiatiefgroepje uitgebreid met MarieJan en Joop Hamersma van Jemi Bloemsierkunst en voormalig wijkagent Joep de Groot en is overleg gaande met een aantal buurtbewoners dat is geïnteresseerd om hun werk te laten zien.

Stadswandeling om leefbaarheid te bezien...

Eind dit jaar wordt de visie van het stadsdeel gepresenteerd. Dan wordt ook een overleg georganiseerd met bewoners en ondernemers waarin iedereen zijn bijdrage kan leveren

Warmoesstraat heeft veel verschillende culturen

Het leek zo aardig in september 2008: een mooie groentewinkel in de Warmoesstraat. De Warmoesmarkt op nummer 135 was bovendien niet zomaar een groentewinkel, maar één met allure. De producten werden betrokken van kleine, regionale boeren en waren ook nog eens biologisch geteeld. Helaas, het heeft niet lang mogen duren. Al in april 2009 moest deze krant melden dat de Warmoesmarkt definitief was gesloten.

projectleider van de Warmoesstraat bij stadsdeel Centrum.

Ook een functionerende ondernemersvereniging is er op dit moment niet tot groot verdriet van een aantal ondernemers. Wim Bos van Mr.B die jarenlang één van de drijvende krachten was, is ermee gestopt, omdat zoals hij zelf zegt "de tegenwerking hem allemaal een beetje te veel werd. Er gebeurt nu bitter weinig. Dat is erg jammer." Joop Hamersma van bloemenzaak Jemi die al meer dan 27 jaar in de Warmoesstraat zit, vult aan: "Het probleem is dat er teveel verschillende culturen zijn in deze straat."

Ook het stadsdeel is zich hiervan bewust. Oldewarris: "De Warmoesstraat is een gecompliceerd verhaal. We hebben met zo'n twintig ondernemers gesprekken gevoerd en proberen op basis daarvan nu een visie te ontwikkelen

Daarmee was de neergang van de straat geenszins ingezet. Het gat dat was ontstaan werd al snel opgevuld door een andere kwaliteitszaak: Metropolitan Deli met aan het hoofd Kees Raat, gerenommeerd chocolademaker die veel eer inlegde met de in 2007 in de Kunsthal van Rotterdam door hem ge-

Straat bloeit als nooit tevoren...

organiseerde tentoonstelling Chocolad'Amour. Anderhalf jaar na het vertrek van de groentewinkel bloeit dit stukje Warmoesstraat tussen Sint Annen- en Sint Jansstraat als nooit tevoren. Niet alleen Kees Raat is er neergestreken, inmiddels is er ook een tweede vestiging van de Bakkerswinkel, zit er Rood, met, juist, leuke rode spulletjes, Greenday met verantwoord voedsel en speciale koffie, Galerie W 139 en de al jaren op deze plek gevestigde Condo-merie.

over wat er verder met de straat moet gebeuren. Juist omdat er zoveel verschillen zijn, zal het moeilijk worden voldoende draagvlak voor de plannen te vinden."

In elk geval zal eind dit jaar de visie van het stadsdeel worden gepresenteerd. Dan zal er ook een overleg worden georganiseerd met bewoners en ondernemers in de Warmoesstraat waarin iedereen zijn bijdrage kan leveren aan de visie, aldus Oldewarris.

Voor de goede orde moet hier nog worden vermeld dat Geels & Co en de naastgelegen vestiging van de Bakkerswinkel slechts tijdelijk zijn gesloten in verband met een grondige renovatie. Geels zet de koffiezaken voort op Warmoesstraat nummer 155; de Bakkerswinkel verhuist voorlopig naar Zeedijk 37.

Straatmanager

Met de rest van de straat gaat het duidelijk wat minder voorspoedig. De ooit aangetrokken straatmanager, Nel de Jager, is afgehaakt omdat het tussen ondernemersvereniging en straatmanager niet boterde, aldus Rodine Oldewarris,

'Uitgangspunt is: controle en goede contacten met de horeca. Het gaat tenslotte om de veiligheid. Zo dragen wij bij aan een beter werk-, woon- en leefklimaat in de buurt'

Politie & horeca

Horeca vormt een belangrijk onderdeel van het Wallengebied. Naast ondernemers en hun werknemers hebben ook bezoekers en omwonenden ermee te maken. Hun belangen lopen echter nogal eens uiteen. Om dit in goede banen te leiden zijn er regels opgesteld en afspraken gemaakt. De politie speelt een belangrijke rol bij de handhaving.

Yoeri Bagaya in overleg met horeca-ondernemer...

Volgens Joeri Bagaya, projectleider Horeca van wijkteam Beursstraat, stonden in het verleden mensen zonder beveiligingsdiploma aan de deur: "Daarom hebben wij de ondernemers en portiers vorig jaar bij elkaar geroepen en gezegd dat men een jaar had om alles in orde te krijgen. Voor beveiligingswerk in de horeca ben je wettelijk verplicht de benodigde papieren te hebben. Er moeten goede mensen aan de deur staan, die op juiste wijze met de bezoekers om kunnen gaan. Wij controleren de horeca in de buurt op portiersvergunningen en exploitatievergunningen.

Hierbij bezoeken wij niet alleen kleinere zaken, maar ook de grote hotels. Daarbij kijken wij ook of de portier met een V-teken als zodanig herkenbaar is,

zodat bij calamiteiten duidelijk blijkt wie de beveiliging is." Ondanks afspraken met horecaondernemers bleek onlangs nog niet alles in orde. Die ondernemers krijgen een waarschuwing en gaan het systeem in. Zij kunnen binnenkort na-controle verwachten.

"We controleren ook sluitingstijden," aldus Bagaya. "Zo troffen wij onlangs in een hotelbar na sluitingstijd meerdere bezoekers aan die niet in het hotel verbleven. Dat is niet toegestaan. Wij treden daar streng tegen op." Daarnaast voert de politie in samenwerking met de Arbeidsinspectie en de Voedsel- en Warenautoriteit controles uit. "Uitgangspunt is: controle en goede contacten met de horeca. Het gaat tenslotte om de veiligheid. Een aantal zaken beschikt over een horecalijn. Door een rechtstreekse telefoonverbinding tussen horeca en politie kan snel en doeltreffend worden ingegrepen. Zo dragen wij bij aan een beter werk-, woon- en leefklimaat in de buurt."

HANS DOUGLAS HAIR

IS VERHUISD NAAR
NH HOTEL BARBIZON PALACE

WOENSDAG T/M VRIJDAG: 9 - 21 UUR
DINSDAG EN ZATERDAG: 9 - 18 UUR
ZONDAG: 10 - 18 UUR
MAANDAG: 9 - 18 UUR

AMSTERDAM, PRINS HENDRIKKADE 50-72
020 - 627 30 37 020 - 556 45 64

Geels & Co.
SPECIALITEITEN IN
KOFFIE EN THEE

*Al meer dan
140 jaar bij u thuis*

MUSEUM 'S-ZATERDAGS GEOPEND
VAN 14 - 17 UUR

GEELS & CO BV
WARMOESSTRAAT 67, AMSTERDAM
T 020 624 06 83, WWW.GEELS.NL

RESTAURANT REFLET

PART OF
THE NH WORLD

In het hartje van Amsterdam, direct aan de Dam en tegenover het Koninklijk Paleis, bevindt zich Restaurant Reflet. Als onderdeel van NH Grand Hotel Krasnapolsky is het zeer mooi onderhouden en valt het onder monumentale zorg. Klasse, uitstraling, rust en romantiek kenmerken dit fameuze restaurant.

De menukaart benadrukt de klassieke Franse en Nederlandse keuken. Traditionele gerechten, tafelbereidingen en uitstekende wijnen maken uw diner compleet. U bent hier verzekerd van kwaliteit, service en klassieke gezelligheid.

In Restaurant Reflet serveren wij voor u een 3 gangen menu voor € 36,- per persoon met luxe seizoensproducten die wij dagelijks op de markt inkopen. Tevens kunt u uiteraard een keuze maken uit onze uitgebreide à-la-carte kaart.

VINITALIA
www.italianwines.nl

Meer dan 100 Italiaanse kwaliteitswijnen...
Korte Lijnbaansteeg 1 (tramhalte NZ Kolk)

www.canvasfotoservice.nl
www.snelfotoservice.nl

JX Camera's
PHOTO ART STUDIO XL Print

1 uur service
Studiofotografie

Uitvaartcentrum Elders

Kruislaan 235 Amsterdam

rustig en intiem afscheid nemen in een kleinschalig rouwcentrum
t/o begraafplaats en crematorium De Nieuwe Ooster

020 6252201 (dag en nacht)

www.davidelders.nl

JX Photo Art Studio
020 412 412 1
Beurs van Berlage

Warmoestraat 141
Amsterdam
tel 020 6274174
fax 020 6389265
condoms@condomerie.com

CONDOMERIE

winkel
online shop
groothandel
deskundig advies
www.condomerie.com

WWW.CONDOMERIE.COM
CONDOOMSPECIAALZAAI

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstad

e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

DUTCH BUILDERS

**VASTGOED
MANAGEMENT**

Ook adverteren in

d'Oude Binnenstad

e-mail naar: info@oudebinnenstad.nl

MRB
LEATHER & RUBBER

SHOPS
WARMOESSTRAAT 89 AMSTERDAM
MOTZSTRASSE 22 BERLIN

INTERNET
WWW.MISTERB.COM
V.O.B
WWW.MISTERB.TV

jemi

bloemenwinkel
warmoestraat 83a amsterdam
020 - 625 60 34 www.jemi.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

CAFÉ

'T STOOFIE

STOOFSTEEG 11-13

Nogmaals aandacht voor vrouwenhandel in de buurt

Eind aan de stilte: reactie en tegenreactie

In het vorige nummer van deze krant stond, onder de titel "Eind aan de stilte", een artikel over vrouwenhandel in de prostitutie en met name ook over het voorkomen hiervan in het Burgwallengebied. Het artikel had als directe aanleiding de toen zeer recente arrestatie van een viertal personen betrokken bij een bordeel in de Molensteeg. Dit leverde reacties op.

Naar aanleiding van deze gebeurtenis gaven justitie, politie en gemeente een persconferentie die leidde tot uitgebreide berichtgeving in de landelijke pers. Zo gaf De Volkskrant een gedetailleerd verslag van de persconferentie en pakte Het Parool uit met een sfeerverhaal over meerdere pagina's.

Stilte

Het artikel in deze buurtkrant gaf uiting aan de ergernis bij bewoners en ondernemers over het feit dat dit soort misstanden niet alleen de prostitutiebranche zelf, maar de gehele buurt in een kwaad daglicht stelt. Daar heeft de buurt nou net geen behoefte aan. Voorts werd gesteld dat de branche zelf, inclusief de belangenorganisatie wel wat meer zelfreinigend vermogen aan de dag zou mogen leggen.

Namens de belangenvereniging van raamexploitanten het Samenwerkend Overleg Raamprostitutie (Sor) reageerde de secretaris Jan Broers zowel mondeling als schriftelijk. Het Sor had zich zeer geërgerd aan het betrokken artikel. De kern van de Sor-reactie is dat zij heel veel vraagtekens zet bij de bronnen voor het artikel, dus bij de informa-

tie van justitie, politie en gemeente. Ook vindt het Sor "het een kwalijke zaak dat een buurtkrant wordt gebruikt als verlengstuk van de gemeente, er wordt over een onwerkelijke situatie geschreven die veel schade teweegbrengt en stigmatiserend is voor de ondernemers." Eigenlijk zou er volgens het Sor dus niet veel aan de hand zijn. Er zou geen enkele reden zijn voor verbijstering of ergernis, laat staan voor schaamte.

Probleem

De redactie van deze buurtkrant meent dat de altijd verdedigende en ontkenkende reacties van het Sor onderdeel van het probleem zijn. Door weg te kijken en de verantwoordelijkheid te be-

perken tot het meest minimale ("ik verhuur alleen"), wordt zowel de buurt als ook de branche zelf geen goed gedaan. De zedenpolitie ontvangt per jaar zo'n veertig aangiften van vrouwenhandel, wat gezien de signalen waarschijnlijk slechts het topje van de ijsberg is. Natuurlijk komen deze aangiften niet alleen vanuit de raamprostitutie, maar ook vanuit andere delen van de prostitutiebranche. Maar alleen al bij de "Sneep-zaak" tegen de broers Baran waren indertijd 35 pooiers, bodyguards en andere handlangers betrokken en waren er 120 mogelijke slachtoffers.

Opsporende en controlerende instanties kunnen om tactische redenen nooit helemaal het achterste van de tong laten zien, zeker niet tijdens de onderzoeken. Bonafide exploitanten kunnen dat echter wel. Zij zouden ter wille van de slachtoffers en de buurt, maar ook vanuit welbegrepen eigenbelang, zelf de feiten moeten willen zien en actief branchebeleid moeten voeren.

Zij of anders wel hun beheerders moeten toch kennis hebben van te lange werktijden van de slachtoffers om opgelegde streefbedragen te halen? Van de woekerprijzen die zij moeten betalen voor hun huisvesting? Van het afdragen van hun geld aan hun pooiers? Van het ontbreken van elke vrijheid? Daar past wegstappen niet bij! Overigens is deze buurtkrant geen verlengstuk van wie dan ook: niet van de gemeente, niet van de politie, niet van de adverteerders en niet van het Sor. De redactie bepaalt zelf waarover zij schrijft en hoe zij dat doet, maar wel dienend aan het belang van de buurt.

Met de verhalen van buurtbewoners zetten ROC-studenten de Wallen op de kaart. Dat moet met het Wallenfestival ook kunnen

Wallenfestival kan beter

Als het Wallenfestival een traditie moet worden valt te hopen dat het voortaan ook echt een weekend wordt vóór de buurt, óver de buurt en niet vooral zonder de buurt. Doel van het festival, dat op 11 en 12 september plaatsvond, was de Wallen in een positief daglicht te plaatsen, zowel voor bewoners als voor mensen buiten de buurt.

Reeds twee jaar geleden namen leden van de deelraad Centrum het initiatief voor een Wallenfestival. Enkele bewoners werden bij de planvorming betrokken, er werd een comité gevormd en er kwamen creatieve ideeën op tafel, bijvoorbeeld een canon over de geschiedenis van de Wallen, toneelstukken over de Wallen en een botenparade door de Wallen. De plannen werden ingediend, maar daar bleef het bij. Er was geen geld. Later heeft het stadsdeel 30.000 euro ter beschikking gesteld en de opdracht voor de organisatie gegeven aan stichting Jam. Ook Ymere heeft gesponsord. Het ging ook Ymere om een ontmoeting tussen buurtbewoners. Dat ontlokte een van de bewoners overigens de uitspraak: "Ze hebben wel geld voor een festival, maar niet om mijn gevel te schilderen!"

Relatie

Op het festival was van alles te beleven, van een Braziliaanse straatparade, een draaiorgelfestival op de Dam tot een Keltische markt. Op zich allemaal natuurlijk leuk, maar de vraag rijst wat het met de Wallen te maken heeft. Het travesticabaret in Casa Rosso was daarentegen wel iets dat bij uitstek op de Wallen thuishoort. De opening van het festival door de burgemeester vond plaats op de Nieuwmarkt. Het Oudekerksplein als het hart van de Wallen, of het Beursplein als en-

tree naar het Wallengebied, had misschien meer voor de hand gelegen. Na de opening was er een modeshow voor en door kinderen uit de buurt met zelfgemaakte hoeden, heel leuk. Wat vervolgens een Keltische markt op de Wallen te zoeken heeft (anders dan een verwijzing naar de brallende Britten) is een raadsel, zeker als die markt uit niet veel meer bestaat dan platen en CD's, mode-accessoires en een zogenaamd 'Keltische' groep van Nederlanders. Voor allerlei optredens op een podium op de Nieuwmarkt geldt hetzelfde. De relatie met het thema was zoek.

Museumweekeind

Het festival viel samen met het museumweekeind dus de deelnemende musea hadden niet over belangstelling te klagen. De entree was gratis, behalve voor de Oude Kerk. Bezoekers waren nogal teleurgesteld dat ze er tien euro voor moesten neertellen. Bij zo'n gelegenheid zou bij uitstek de Oude Kerk als centrum van het Wallengebied een vrij toegankelijke ontvangstplek moeten zijn. In 2008 vond de Theater4daagse van ROC-studenten plaats met als thema 'Andere kleur aan de Wallen'. De gedachte was dat oudere buurtbewoners (boven de 50) die er al langer wonen of werken, meer verhalen kennen en verdieping kunnen aanbrengen in het oppervlakkige beeld dat van deze wijk bestaat. Hun verhalen werden vervolgens gebruikt door de studenten. Zo kwamen medewerkers van de Oude Kerk aan het woord, het Leger des Heils, bewoners en medewerkers van de Flesseman, Chinezen, kunstenaars, de buurtkapper, de bloemist. Met de verhalen van buurtbewoners werden de Wallen op de kaart gezet en werd de buurt erbij betrokken. Dat heeft toegevoegde waarde. Dat moet met het Wallenfestival ook kunnen.

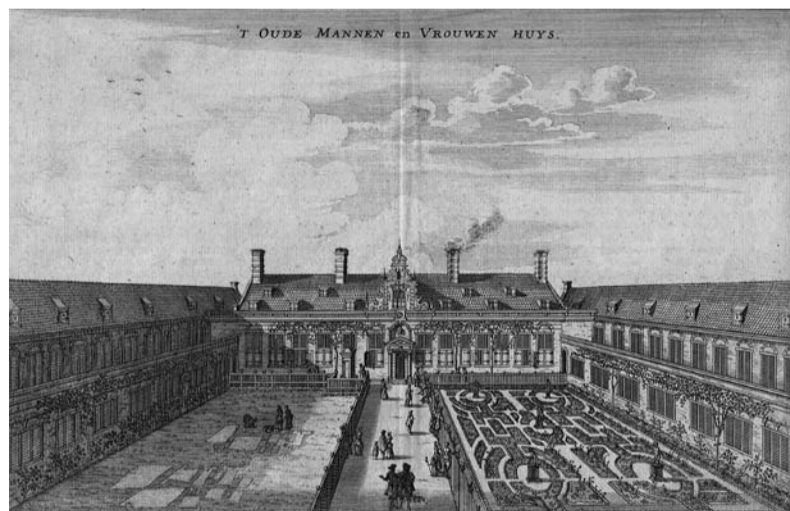

Willem de Jong van Poelgeest

Oudemanhuispoort

Op de plaats waar nu op de Oudezijds Achterburgwal de toegangspoort van de Oudemanhuispoort staat, stond eens de kloosterkerk van het Oude Nonnenklooster. Noordelijk daarvan lag de kloostertuin. Met de opbrengst van een loterij werd in 1601 een groot vierkant gebouw, met binnentuin, neergezet in de oude kloostertuin om oude mannen en vrouwen in onder te brengen. Door de uitbreiding van het burgerweeshuis aan de Kalverstraat konden oudjes daar niet langer verblijven. Voor hen werd een modern gebouw in baksteen met natuurstenen versieringen en een binnentuin opgetrokken.

De tuin was in tweeën gesplitst, bij de mannen lag een siertuin met Cupido-beeldjes en aan de vrouwenzijde was een bleekveld. De hoofdvlugel lag aan de noordzijde en was versierd met een fraaie ingangspartij. Rechts en links lagen de kamers van de regenten en regentessen, de bestuurders. In de zijvleugels waren ruimten waar steeds twee mannen of vrouwen waren ondergebracht. In het achterste deel lagen de eet- en ziekenzalen. De gang die aan de zuidzijde lag van de Oudezijds Achterburgwal en naar de Kloveniersburgwal liep, liep langs de mannenvleugel en, hoewel de vrouwen veruit in de meerderheid waren, werd het toch Oude-

mannenhuis genoemd. Ondanks vele verbouwingen voldeed het gebouw niet meer aan zijn bestemming en er volgde van 1754 tot 1757 nieuwbouw, zoals wij het nu nog kennen. Het ontwerp was van de architect G. Maybaum. Het aantal inwonende ouderen nam in de 19e eeuw sterk af en dat betekende minder inkomsten. Tot 1840 bleef het Het Oude Mannen- en Vrouwenhuis.

Daarna werd het voor vele doeleinden gebruikt waaronder de Academie voor Beeldende Kunst. Ook de schilderijen-

collectie van Van der Hoop vond er onderdak. In 1879 werd het in gebruik genomen door de gemeentelijke universiteit. Het Oude Mannen- en Vrouwenhuis verhuurde winkelkasten, vanaf 1757, aan handelaren in goud en zilver, galanterieën en andere luxe artikelen. Het bekendst is wel de nog altijd aanwezige aaneengesloten rij met boekhandelaren die er sinds 1879 hun antiquarische handel aan de man brengen nadat de op de Botermarkt (thans Rembrandtplein) gevestigde boekenmarkt werd opgeheven.

Alarm: 112

Politie:	
Niet spoedeisend	0900-88 44
Wijkteam Beursstraat:	
Buurtregisseur	
Noordelijke Burgwallen:	
Rob Oosterbaan	06 53 87 93 92
Brandweer:	
Alarmnummer	621 21 21
Centraal Bureau	692 93 94
Gezondheidszorg:	
GG&GD (Ambulance)	555 55 55
Eerste hulp (OLVG)	599 30 16
Centr. Doktersdienst	592 34 34
Kruispost	624 90 31
Dierenambulance	626 21 21

Gemeente Amsterdam:	
Internet:	www.amsterdam.nl
Stadhuis	552 91 11
Horeca Overlastlijn	421 45 67
Milieudienst	551 34 56
Ombudsman	625 99 99

Stadsdeel Amsterdam-Centrum:	
Internet: www.centrum.amsterdam.nl	
Algemene informatie	552 44 44
Meldpunt Zorg & Overlast	552 44 42
Reiniging, bestrating, groenvoorziening	551 95 55
Inspectie Bouwen en Wonen	
ma/vrij 09:00-10:00	552 46 30

Nuon (Energie Noord West):	
Afdeling Binnenstad	597 16 16
Openbare verlichting	597 26 26
Storingen elektra	597 12 34
Storingen gas	597 12 35

Dienst Stadstoezicht:	
Hoofdkantoor:	251 21 21
Algemene informatie (Amsterdam Antwoord):	140 20
Wegsleep:	251 33 23

Wijkcentrum:	
d'Oude Stadt	638 22 05

Taxi:	
TCA-Centrale	0900-677 77 77
Taxi Direkt	0900-0724
Stadsmobiel	441 00 55

Meldpunt overlast water:	
	625 00 99

Verkiezingen wijkraad

In oktober en november van dit jaar zijn er verkiezingen voor een nieuwe wijkraad van wijkcentrum d'Oude Stadt. Wie wil meedenken over hoe de leefbaarheid verbeterd of bevorderd zou moeten worden in de buurt en samen met andere bewoners, indien nodig, hiertoe acties op touw wil zetten, kan zich kandidaat stellen.

Wijkcentrum d'Oude Stadt is een onafhankelijke en niet-politieke organisatie van en voor bewoners, die gesubsidieerd wordt door stadsdeel Centrum. Doel is belangenbehartiging van bewoners op het gebied van de woonomgeving. Individuele bewoners worden bijvoorbeeld geholpen hun weg te vinden in de doolhof van instanties en regelgeving. Actie-, buurt- en bewonersgroepen worden gestimuleerd, geadviseerd en ondersteund zodat ze beter voor hun belangen kunnen opkomen. Bijvoorbeeld door het organiseren van themabijeenkomsten en het beschikbaar stellen van een kopieermachine en vergaderruimte en ondersteuning door het personeel van het bureau. Het wijkcentrum is ook een spreekbuis van bewoners naar andere partijen zoals het Stadsdeel en bedrijven.

Werkgroepen

Elke drie jaar worden verkiezingen gehouden voor een nieuwe wijkraad,

die uit vrijwilligers bestaat. Buurt- of werkgroepen die onder auspiciën van het wijkcentrum opereren kunnen vertegenwoordigers afvaardigen naar de wijkraad. Iedere buurtgroep kiest drie afgevaardigden en iedere werkgroep één afgevaardigde. De wijkraad kiest vervolgens uit haar midden het dagelijks bestuur van het wijkcentrum. Het dagelijks bestuur zorgt voor het algemene reilen en zeilen van het wijkcentrum. De wijkraad beslist uiteindelijk over de te volgen koers van het dagelijks bestuur en het bureau.

Het werkgebied van d'Oude Stadt omvat een groot deel van stadsdeel Centrum en bestaat uit de volgende buurten: Burgwallen; Nieuwmarkt; Waterlooplein (Uilenburg, Rapenburg, Valkenburg e.o.); Amstelveld; Bloemenmarkt, Kerkstraat, Leidsestraat en Weteringschans; Buurt 6 (Westelijke Grachtengordel zuid) en Buurt 7 (Westelijke Grachtengordel noord).

De datum en plaats van de verkiezingen voor de Burgwallen worden aan de kandidaten bekend gemaakt. Voor informatie over het wijkcentrum, de wijkraad en de verkiezingen:

Wijkcentrum d'Oude Stadt
Telefoon (020)638.22.05
e-mail wijkcentrum@oudestadt.nl
internet www.oudestadt.nl

Ooit toen er boven De Haven van Texel nog een bordeel was gevestigd, werd hier het ontzielde lichaam van Finse Henni, gerenommeerd lichtekooi, door een dronken zeeman uit het raam gekieperd

Haven van Texel

Chris Preukschat...

De Haven van Texel, de naam stamt nog uit de tijd dat schippers die op Amsterdam voeren een eigen café hadden in de hoofdstad. Dat is geschiedenis, alhoewel er nog regelmatig Texelaars langskomen als ze in Amsterdam zijn, vertelt Chris Preukschat.

Preukschat nam de zaak acht jaar geleden samen met zijn vrouw over. De loop was er toen uit en hij bouwde De Haven van Texel praktisch weer vanaf de grond af aan op. Letterlijk en figuurlijk. Daarbij richtte Preukschat zich vooral op Nederlands publiek. Met name in de winter is dat te merken. Dan staat er vaak een stampot op het menu. Of om een andere Hollandse klassieker te noemen: draadjesvlees. In het café-restaurant zijn alle ingrediënten vers en wordt alles zelf gemaakt. Buiten de kaart om zijn er altijd drie dagschotels. Alles voor een prijs van tussen de twaalf en 25 euro.

Natuurlijk is er ook speciaal Texel's bier, dat zijn ze bij de Haven immers aan hun stand verplicht. Dus is er Texel's witbier, Texelse Dubbel en niet te vergeten Skuumkoppe, halfdonker witbier. Dat bier wordt ook in gerechten verwerkt. In de uiensoep bijvoorbeeld en in stoofpotjes.

De haven van Texel zit op een werkelijk fantastische plek. Het water van de Oudezijds Voorburgwal en Achterburgwal komt er samen voordat het via de Oudezijds Kolk samenvloeit in het Oosterdok.

Ooit toen er boven De Haven van Texel nog een bordeel was gevestigd, werd hier het ontzielde lichaam van Finse Henni, gerenommeerd lichtekooi, door een dronken zeeman uit het raam gekieperd. Ze viel niet in het water zoals hij dacht, maar op het terras achter De Haven van Texel. Dat is lang geleden, maar het terras aan het water bestaat nog altijd.

In Memoriam Cuuk Koekoek (1936-2010)

Van iemand die er niet meer is, wordt wel eens gezegd dat hij of zij 'een leegte achterlaat'. Voor Cuuk Koekoek gaat dat bijna letterlijk op. Sinds 1 augustus, toen hij in zijn woning bovenin de Flesseman overleed, geeft de Nieuwmarkt een 'Cuukvormige leegte' te zien. Want Cuuk was er altijd - en nooit onopgemerkt of vrijblijvend. Rondscharrelaar, adviesverstrekker, commentaargever en helpende-hand-toesteker. Ook gewaardeerd bezorger van deze buurtkrant. Cuuk was altijd bezig met of voor anderen. Op het Nieuwmarktplein, maar even zo makkelijk in z'n eentje per trein naar het Verre Oosten om te logeren bij Chinese vrienden. Of onderweg naar zijn geliefde Maleisië. Een grote stapel fotoalbums in zijn huis getuigde daarvan. En vooral van zijn grote vermogen om vriendschap te sluiten: op de helft van die foto's staat hij, armen om elkaars schouders, met vrienden uit al die landen. Kleine, grote man met pet - wat was zijn geheim? Dat hij altijd de hele Cuuk gaf, zonder poespas of dubbele bodems. Daaraan kon niemand voorbijgaan. Cuuk Koekoek was een van de mensen die het plein en de buurt bij elkaar houden.

In Memoriam Appie Baantjer (1924-2010)

De bekende schrijver Appie Baantjer overleed 29 augustus 2010, op 86-jarige leeftijd. Hij was geboren op Urk als zoon van een schipper. Zijn jeugd bracht hij grotendeels door op het Bickerseiland en in de Zeeheldenbuurt. In de oorlog werd hij tewerkgesteld in Duitsland. Na de oorlog kwam hij, door een achterbakse actie van zijn vader, terecht bij de Amsterdamse politie. Daar maakte hij deel uit van de 5x8, een soort snelle interventie-eenheid, die

door de hele stad assistentie verleende. Door de uitvinding van de mobilfoon kon deze revolutie op politiegereedheid plaatsvinden. Hij kreeg daar Maurice van Dijk als maat. Hun belevenissen werden in een boek opgetekend met de titel *De 5x8... grijpt in*. Toen nog geschreven onder de auteursnaam A.C.M. Baandijk.

In 1953 werd Baantjer rechercheur. Via het bureau Spaarndammerstraat kwam hij terecht aan de Warmoesstraat. Hij had een onorthodoxe aanpak. Veel zaken werden, indien mogelijk, in der minne geschikt. Hij was een goede prater en ook kon hij de zaken goed op papier zetten. Hij kreeg erg veel bekendheid door de moordzaken op prostituees in de jaren vijftig en begin jaren zestig. Vooral de rechtszaken van de moorden op Finse Henny, Chinese Annie en Magere Josje genereerden veel publiciteit.

Ondertussen kreeg de rechercheur De Cock ("met c-o-c-k") steeds meer bekendheid. Hij zou er uiteindelijk zeventig boeken over schrijven. Na nog twee boeken te hebben geschreven met de politiemans Simon de Waal is er een einde gekomen aan deze creatieve mens.

Bier: het wordt massaal gedronken in de buurt. Uit glazen of blikjes. Op zich is dat geen probleem. Tenzij het te veel wordt.

Vroeger mochten snackbars geen bier verkopen. Juist omdat het dan al snel te veel werd. Nu lijkt er geen stop te zijn omdat de mini-supermarkts ongelimiteerd bier en wijn mogen verkopen. Dat

levert helaas veel overlast op voor de buurt. Bovendien begint ook de reguliere horeca er last van te krijgen, immers zij weigeren lastige klanten die vervolgens met drank uit de mini-supermarkts passeren.

Wordt het geen tijd de verkoop van drank door de mini-supermarkts aan banden te leggen?